

Finansdepartementet

103 33 STOCKHOLM

Rapportering och utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar och vissa andra ändringar i EU:s direktiv om administrativt samarbete på direktskatteområdet

Fi2022/01386

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker promemorian men har förslag och synpunkter som innebär att förtydliganden och klargöranden behöver göras. Skatteverket föreslår bl.a. att

- verket ska såväl bedöma som bestämma i vilken form uppgiftsskyldighet enligt SFL ska fullgöras.
- ytterligare uppgifter ska vara tvingande att plattformsoperatören hämtar in när ersättning går till annan än den som är säljare och att det ska vara obligatoriskt att kontrollera säljarens identitet vid granskningen av säljare.
- bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, och skatteförfarandeförordningen (2011:1261), SFF ska omstruktureras för att underlätta förståelsen för de som ska lämna kontrolluppgift till Skatteverket.
- bestämmelser i SFL och förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar, LAUP, som avser situationer där en rapporteringsskyldig plattformsoperatör rapporterar uppgifter åt annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör behöver utökas och klargöras för att möta de krav som ställs från OECD och EU.
- underrättelse ska göras på fastställt formulär i de fall rapportering inte ska lämnas.

2 Skatteverkets synpunkter

Skatteverket tillstyrker promemorian som innebär implementering av rådets direktiv 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, DAC 7. Utöver direktivet innehåller förslaget genomförande av OECD:s motsvarande modellregler (DPI).

Skatteverket lämnar dock förslag på ett antal ändringar och har synpunkter som innebär att förtydliganden och klargöranden behöver göras.

2.1 Förslag till lag om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet (avsnitt 2.1)

2.1.1 1 kap. Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 §

För att det ska bli tydligt att bestämmelser som rör Skatteverkets hantering finns i en egen lag, LAUP, anser Skatteverket att det i 1 kap. av förslag till lag om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, POL, ska finnas en hänvisning till denna lag, jfr. den hänvisning till LAUP som föreslagits i lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, LASEU. Skatteverket föreslår därför att ett tillägg ska göras 1 kap. 1 § POL.

Skatteverkets förslag:

Bestämmelser som om registrering och beslut finns i lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar (2022:000).

2.1.2 2 kap. Definitioner och förklaringar

7 § - Kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen

Paragrafen definierar vad som krävs för att en plattformsoperatör ska anses vara en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen och därmed kunna undantas från rapporteringsskyldighet i Sverige. Av lagtexten framgår bl.a. att det krävs att plattformen ”endast” förmedlar kvalificerad berörd verksamhet. Det finns en risk att ordet ”endast” i detta sammanhang kan tolkas på olika sätt.

Ordet endast kan läsas som att plattformsoperatören uteslutande får bedriva berörd verksamhet. Skulle plattformsoperatören även bedriva någon annan typ av verksamhet kan den inte undantas från rapporteringsskyldighet. Med hänsyn till vad som står i DAC 7 (bilaga V avsnitt I A.5) uppfattar Skatteverket att det är all berörd verksamhet som plattformsoperatören förmedlar som ska vara kvalificerad berörd verksamhet för att plattformsoperatören ska kunna ses som en kvalificerad plattformsoperatör utanför EU. Skatteverket anser att det ska förtydligas i författningskommentaren hur bestämmelsen ska tolkas för att missförstånd inte ska uppstå.

2.1.3 4 kap. Registreringsskyldighet för vissa plattformsoperatörer som har hemvist utanför Europeiska unionen

1 - 3 §§ Ansökan om registrering

I 4 kap. används genomgående begreppet registrera som en åtgärd som en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska vidta. En registrering är en åtgärd som Skatteverket ska vidta enligt 5 § LAUP efter en ansökan. Av 4 kap. 4 § POL framgår att det handlar om en ansökan om registrering. Skatteverket anser därför att användningen av begreppet registrera i 4 kap. 1-3 §§ POL ska ses över på så sätt att det anges att det handlar om ansökan om registrering.

Skatteverkets förslag:

1 §

En sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket ska ansöka om registrering hos en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör.

Motsvarande justeringar ska även göras av 2 och 3 §§ samt författningskommentaren till 4 kap. POL.

2.1.4 6 kap. Åtgärder för kundkännedom avseende rapporteringspliktiga säljare

3 - 4 och 8 - 9 §§ Inhämtande av uppgifter om säljare och kontroll av uppgifter

Av 8 § framgår att plattformsoperatören ska fastställa om de uppgifter som hämtats in är tillförlitliga och att plattformsoperatören ska använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till när denna kontroll görs. I författningskommentaren anges att det av kommentaren till DPI framgår att säljarens namn ska kontrolleras mot dokumentation om identitet och att även namnet ska kontrolleras mot finansiell information m.m. Här anges även exempel på vad som är styrkande dokumentation.

Skatteverket uppfattar att det inte finns något krav på att inhämta identifikationshandlingar som styrker en persons identitet. Av 22 c kap. SFL framgår att identifikationskod för ett konto samt information om att innehavaren av kontot är annan än säljaren ska rapporteras om uppgifterna finns tillgängliga för plattformsoperatören. Det innebär att om plattformsoperatören inte begär in dessa uppgifter eller att uppgifterna inte av annan anledning finns tillgängliga kommer någon kontroll av detta inte ske.

Skatteverket anser att utformningen av 8 § inte på ett tydligt sätt föreskriver vilka uppgifter som faktiskt ska kontrolleras när en säljare registreras på plattformen, jämfört med de uppgifter som ska hämtas in och rapporteras. Detta leder till att det finns en risk för att den kundkännedomsprocess som beskrivs inte görs på ett tillfredställande sätt och kvalitén på denna beror på vilka handlingar som plattformsoperatören väljer att kräva in från säljaren utöver det som ska hämtas in enligt 6 kap. 3 och 4 §§ POL.

Att identiteten hos säljaren har säkerställts liksom uppgifter om att ersättning gått till en annan persons konto är viktig information för Skatteverket utifrån flera perspektiv. Både identitet och kontoinformation är väsentliga för att inkomster ska rapporteras korrekt och beskattas hos rätt säljare. Det är dessutom viktigt att kvalitén på uppgifterna är hög bl.a. för verkets möjlighet att på ett mer automatiserat sätt beskatta inkomster från digitala plattformar. En god kvalitet på de upplysningar som utbyts med andra länder är också viktig för såväl involverade myndigheter som skattebetalare.

Även om det inte är ett krav i direktivet föreslår därför Skatteverket att 6 kap. 3 § POL utökas så att det blir tvingande att inhämta uppgift om namnet på kontoinnehavaren om kontot tillhör någon annan. Därutöver ska det framgå av 8 § att identitetskontroll av säljare är tvingande.

Vidare anser Skatteverket att det är otydligt när det blir aktuellt med styrkande dokumentation. I författningskommentaren till 8 § ges exempel på vad som är styrkande dokumentation. Skatteverket uppfattar reglerna som att det är först i 9 § som det finns krav på att en säljare ska lämna in styrkande handlingar. Skatteverket föreslår även att det i författningskommentaren förtydligas när styrkande dokumentation ska inhämtas.

Skatteverkets förslag:

3 §

Den rapporteringskyldiga plattformsoperatören ska inhämta följande upplysningar för varje säljare som är en fysisk person och inte en undantagen säljare:

6. namn på kontoinnehavaren om kontot tillhör någon annan än säljaren

8 § 2 st.

Plattformsoperatören ska vid sin kontroll använda alla upplysningar och handlingar som den har tillgång till. Säljarens namn ska verifieras mot en giltig identitetshandling... osv.

2.1.5 11 § Skäl anta upplysningar blivit otillförlitliga eller felaktiga

När en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har skäl att anta att upplysningar som har samlats in är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga kan inte längre plattformsoperatören förlita sig på uppgifterna. Av förslaget framgår inte vad som åligger plattformsoperatören i den situationen.

Skatteverkets uppfattar att avsikten är att plattformsoperatören ska begära in nya uppgifter från säljaren och kontrollera de nya uppgifternas tillförlitlighet mot samtliga uppgifter och handlingar som plattformsoperatören har tillgång till på samma sätt som i 6 kap. 8 § POL. Det framgår inte heller av lagtexten om det även finns en skyldighet att hämta in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar vid detta tillfälle. Skatteverket anser att det bör bli aktuellt att hämta in styrkande handlingar i detta fall och att detta ska framgå av paragrafen.

Skatteverket föreslår därför ett nytt andra stycke i 11 §.

Skatteverkets förslag:

Om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har eller får tillgång till ytterligare information eller då p. 1 eller 2 i första stycket inte längre är uppfyllda, ska operatören begära in nya uppgifter, styrkande handlingar och upplysningar från säljaren. Operatören ska kontrollera de nya uppgifternas tillförlitlighet mot samtliga uppgifter och handlingar som plattformsoperatören har tillgång till på samma sätt som i 6 kap. 8 § POL.

Förslaget leder även till ytterligare skrivning i författningskommentaren.

2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar (avsnitt 2.2)

2.2.1 10 § andra stycket

Skatteverket uppfattar att lagrummet innehåller en felaktig hänvisning till POL. I stället för 2 kap. 1 § ska hänvisningen gå till 2 kap. 3 § POL. En konsekvensändring ska även göras i författningskommentaren.

2.2.2 12 §

I paragrafen anges att om en plattformsoperatör bedöms vara en undantagen plattformsoperatör så ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta. Undantag från rapporteringsskyldighet beslutas av Skatteverket efter ansökan, 11 § LAUP. Det beslutas i och med detta om undantag föreligger eller inte. Skatteverket föreslår till följd av detta en annan lydelse av paragrafen.

Skatteverkets förslag:

Om en plattformsoperatör är en undantagen plattformsoperatör ska Skatteverket underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och om alla eventuella efterföljande ändringar.

2.2.3 13 § tredje stycket - överföring av uppgifter

Förslaget reglerar utbyte av uppgifter om plattformoperatörer som ska fullgöra uppgiftsskyldigheten åt en annan plattformoperatör. Skatteverket tolkar bestämmelsen så att uppgifter som ska utbytas avser både den plattformoperatör som är uppgiftsskyldig och också den plattformoperatör som faktiskt fullgör uppgiftsskyldigheten åt den förstnämnda. Skatteverkets uppfattning är att detta även framgår av det rapporteringsschema som beslutats av OECD och EU. Skatteverket anser att det tydligare ska framgå hur bestämmelsen ska tolkas, jfr här även verkets synpunkt avseende 22 c kap. 7 § SFL nedan i avsnitt 2.4.1.

2.2.4 16 § - användning av uppgifter som Skatteverket tar emot

Den föreslagna 16 § första stycket LAUP reglerar användningen av upplysningar som Skatteverket tar emot från stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i Europeiska unionen. Enligt föreslagen bestämmelse får aktuella uppgifter användas för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Regleringen av användningsbegränsningar enligt MCAA DPI (avsnitt 5.1) innebär en hänvisning till de begränsningar som framgår av Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (implementerad genom lag [1990:313]). Dessa användningsbegränsningar innebär att upplysningar som stater tar emot från en annan stat eller jurisdiktion får användas av personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in den mottagande statens skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter, jfr artikel 22 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Användningsbegränsningarna enligt den föreslagna 16 § första stycket LAUP är således snävare och mindre tillåtande än de som gäller enligt MCAA DPI. Om den föreslagna bestämmelsen inte är avsedd att ha en sådan begränsande effekt anser Skatteverket att en hänvisning istället ska göras till de användningsbegränsningar som följer av artikel 22 konventionen, i enlighet med det som också gäller enligt MCAA DPI. Detta gäller oaktat att det finns möjlighet enligt båda bestämmelser att be den tillhandahållande staten eller jurisdiktionen om tillåtelse för annan användning.

2.2.5 17 § - Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

Skatteverket anser att det är oklart till vilken instans rapportering ska ske vid en uppgiftsincident. Formuleringarna i andra stycket innebär att vid uppgiftsincidenter som sker i Sverige ska även 22 a och föreslagen b §§ LASEU tillämpas. Lydelsen kan tolkas så att rapportering vid en uppgiftsincident ska ske både till OECD:s sekretariat och Europeiska kommissionen, oavsett vilken rättsakt som grundat utbytet av de uppgifter som berörs i uppgiftsincidenten. Relevanta avsnitt i promemorian ger inte klarhet i frågan. Det är Skatteverkets uppfattning att rapportering vid en uppgiftsincident regleras av det avtal som grundar utbytet av upplysningarna. Detta innebär i sin tur att rapportering bör ske antingen till OECD:s sekretariat eller till Europeiska kommissionen. Skatteverket anser därför att ett förtydligande ska göras av hur bestämmelserna ska tolkas i detta sammanhang.

Samma synpunkt gäller även 6 § andra stycket lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden (avsnitt 2.3)

2.3.1 3 §

Lagrummet omfattar en definition av OECD:s dataöverföringssystem. Samma definition återfinns även i förslaget till ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och förslaget till lag om ändring i lagen (2017:182) automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet. Skatteverket anser att det istället ska tas in en definition av begreppet som är gemensam för flera författningar, dvs. i likhet med hur definitionen av ”uppgiftsincident” regleras. I det fallet sker hänvisningar från olika författning till 7 § LASEU. Skatteverket föreslår att definitionen av begreppet OECD:s dataöverföringssystem placeras i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och att hänvisningar sker dit från andra författningar.

2.4 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) (avsnitt 2.6)

2.4.1 22 c kap. 7 §

Av 7 § framgår att en rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte ska lämna kontrolluppgift istället ska underrätta Skatteverket om vem som rapporterar dessa uppgifter.

Skatteverket uppfattar att 7 § innebär att någon uppgift om den plattformoperatör som faktiskt kommer att rapportera inte kommer att lämnas i enlighet med detta lagrum. Det finns inte heller någon annan reglering som anger att en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska uppge för vem den rapporterar åt. Vidare uppfattar Skatteverket att av rapporteringsschemat, som tagits fram av OECD och EU, framgår att den som övertar rapporteringen för annans räkning även ska ange nödvändiga identifikationsuppgifter. Dessa ska avse såväl egna identifikationsuppgifter som för den plattformoperatör för vilken rapporteringen sker. Skatteverket anser därför att en sådan reglering ska tas in i en särskild paragraf som reglerar kontrolluppgiftsskyldigheten. Förslag till lydelse lämnas därför i en ny 8 a §. Det behöver även lämnas relevanta författningskommentarer till bestämmelsen, jfr här även vad som ska utbytas enligt 13 § LAUP.

2.4.2 22 c kap. 8 - 9 §§

Skatteverket anser att utformningen av lagrummet medför att det är svårsläst. Därmed riskeras missförstånd och felaktiga tolkningar. Verket föreslår därför att lagrummet ska struktureras på annat sätt. Det är dock inte några ändringar i sak som är avsedda förutom den föreslagna 8 a §.

Skatteverkets förslag:

Uppgifter som ska lämnas om plattformoperatörer

8 §

Varje rapporteringsskyldig plattformoperatör ska lämna uppgift om vilken ankenytning till Sverige som gör att plattformoperatören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

8 a §

Rapporteringskyldig plattformsoperatör som lämnar uppgifter åt annan rapporteringskyldig plattformsoperatör ska i kontrolluppgiften ange nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringskyldiga plattformsoperatör för vilken uppgifter lämnas.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som är enheter**8 b §**

Varje rapporteringskyldig plattformsoperatör ska lämna uppgift om förekomst av fast driftsställe genom vilket berörd verksamhet utförs i Europeiska unionen när det gäller en rapporteringspliktig säljare som är en enhet och, när sådant finns, uppgift om var och en av de medlemsstater där det finns ett sådant fast driftsställe.

Om uppgift som anges i första stycket inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. I sådana fall ska den rapporteringskyldiga plattformsoperatören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf.

Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga säljare**8 c §**

Varje rapporteringskyldig plattformsoperatör ska lämna följande uppgifter om alla rapporteringspliktiga säljare:

1. identifikationskoden för finansiellt konto, om den finns tillgänglig för den rapporteringskyldiga plattformsoperatören,
2. namnet på innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalats ut eller tillgodoräknats om det skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den rapporteringskyldiga plattformsoperatören, samt eventuella andra finansiella identifieringsuppgifter som den rapporteringskyldiga plattformsoperatören har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren,
3. samtliga stater eller jurisdiktioner i vilken den rapporteringspliktiga säljaren har hemvist,
4. den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller tillgodoräknats för varje berörd verksamhet under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter för vilka ersättningen betalats ut eller tillgodoräknats, och
5. eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringskyldiga plattformsoperatören har hållit inne eller tagit ut under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom**9 §**

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas om rapporteringspliktiga säljare:

1. adress för varje förtecknad egendom, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i 6 kap. 7 § första stycket lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och respektive fastighetsbeteckning eller motsvarighet enligt nationell rätt i den medlemsstat där egendomen är belägen, om sådana uppgifter finns tillgängliga,
2. Förutom den sammanlagda ersättning enligt 10 § 4 antalet uthyrningar som tillhandahållits med avseende på varje förtecknad egendom, och

3. när uppgifter om det finns tillgängligt,

a) det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden, och

b) varje typ av förtecknad egendom.

2.4.3 22 c kap. 10 §

Av förslaget framgår inte hur avdrag för eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformoperatören hållit inne eller tagit ut ska redovisas om dessa hållits inne eller dragits av i annat än svenska kronor. Skatteverket anser att detta ska regleras i ett tredje stycke.

Skatteverkets förslag:

Upplysningar om eventuella avgifter, provisioner eller skatter som hållits inne eller tagit ut ska rapporteras på motsvarande sätt som ersättning i stycke ett och två.

2.4.4 38 kap. 1 §

Av förslaget till 22 c kap. 7 § SFL framgår att när uppgifter om rapporteringspliktig säljare lämnas av annan plattformoperatör ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören underrätta Skatteverket om vilken annan plattformoperatör som lämnat uppgifterna och till vilken behörig myndighet uppgifterna lämnats. En rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte ska lämna kontrolluppgifter enligt detta kapitel, senast den 31 januari kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden, ska underrätta Skatteverket om detta. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen och för den andra plattformoperatören. En rapporteringsskyldig plattformoperatör som inte ska lämna några kontrolluppgifter ska i stället underrätta Skatteverket om detta. I föreslagen ändring av skatteförfarandeförordningen finns uppgifter om vilka närmare identifikationsuppgifter som ska lämnas.

Enligt Skatteverkets tolkning kommer en underrättelse enligt det föreslagna lagrummet inte utgöra en kontrolluppgift. Regleringen i 38 kap. 1 § 1 SFL om att fastställda formulär ska användas för att lämna kontrolluppgifter kommer alltså inte att gälla för dessa underrättelser. Underrättelserna faller inte heller in under någon av de andra punkterna som omfattas av kravet på fastställt formulär. Eftersom Skatteverket ser behov av att kunna ställa krav på att underrättelser enligt 22 c kap. 7 § SFL lämnas på ett fastställt formulär föreslår verket att en ny punkt 8 tas in i 38 kap. 1 § SFL.

Skatteverkets förslag:

1 § Fastställda formulär ska användas för att lämna

8. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §.

2.4.5 41 kap. 3 § p. 14

I promemorian föreslås att en ny punkt 14 tas in i 41 kap. 3 § SFL av vilken det framgår att revision får göras hos den som är en rapporteringsskyldig plattformoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § POL och hos den enhet som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. POL åt en rapporteringsskyldig plattformoperatör.

För att inte begränsa revisionsmöjligheten till att bara avse de plattformoperatörer som redan konstaterats vara rapporteringsskyldiga anser Skatteverket att förslaget ska ändras på

så sätt att revision även får göras hos den som kan antas vara rapporteringsskyldig. Skatteverket föreslår därför att en ny punkt läggs till i 41 kap. 3 § SFL.

Skatteverkets förslag:

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:000) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den enhet som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag åt en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

2.4.6 49 d § kap. 3 §

Av förslaget till 49 d kap. 3 § SFL framgår att plattformsavgift inte får tas ut om uppgiftsskyldigheten och dokumentationsskyldigheten delvis har fullgjorts och bristerna endast är av mindre betydelse.

När det gäller skyldigheten att lämna kontrolluppgifter kan det direkt av de inlämnade uppgifterna enkelt gå att upptäcka en brist som är av mindre betydelse. En brist i dokumentationsskyldigheten upptäcks dock först vid en mer omfattande kontroll. Plattformsavgift pga. brist i dokumentationsskyldigheten kommer i praktiken därför bara kunna tas ut efter revision.

Skatteverket anser att vid de tillfällen en brist av mindre betydelse upptäcks när det gäller dokumentationsskyldigheten kan frågan om en plattformsavgift ska tas ut eller inte i stället hanteras inom ramen för befrielsebestämmelserna. Befrielsereglerna är även mer flexibla och nyanserade. Förutom möjligheten till hel befrielse finns möjligheten till delvis befrielse från plattformsavgiften. Skatteverket anser därför att undantaget i 49 d kap. 3 § SFL inte behövs när det gäller brister av mindre betydelse avseende dokumentationsskyldigheten.

Skatteverkets synpunkt påverkar även det som sägs i avsnitt 5.9.2 i den del det gäller ovanstående reglering.

2.4.7 49 d kap. 5 § SFL

Skatteverket anser att andra styckets andra mening ska ha en annan formulering för att bättre överensstämma med vad som avses.

Skatteverkets förslag:

Den andra plattformsavgiften enligt 2 § tas ut under samma förutsättningar, men inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, kontrollera, bevara och inhämta uppgifter med anledning av en utredning om plattformsavgift.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (avsnitt 2.7)

2.5.1 12 b §

Den föreslagna punkten 10 anger att Skatteverket ska lämna information om andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk. Vilka typer av upplysningar som avses framgår inte av promemorian. Skatteverket anser att det behöver utvecklas vilken typ av upplysningar som avses. Verket anser dessutom att begreppet skatterisk är främmande för svensk skattelagstiftning och då även i detta sammanhang och föreslår därför att det ersätts med begreppet potentiell risk för skatteundandragande samt att en följdändring görs i författningskommentaren.

2.6 Förlag till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet (avsnitt 2.9)

2.6.1 8 §

Enligt promemorian föreslås en ändring av 8 § lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet för att reglera rapportering vid uppgiftsincidenter. Lagförslaget innebär att rapportering vid en uppgiftsincident ska ske till OECD:s sekretariat. Lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet gäller även vid utbyte av upplysningar som sker med stöd av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2016/881, DAC 4, jfr 1 §. Det är oklart om författningsförslaget avser att gälla rapportering även vid uppgiftsincidenter som rör uppgifter som utbyts med stöd av DAC 4. Skatteverkets anser att om utbytet av upplysningar sker med stöd av DAC 4 ska rapportering vid en uppgiftsincident ske enligt 22 a och föreslagen b §§ LASEU. Verket anser vidare att ett förtydligande ska göras i författningskommentaren av hur bestämmelserna i detta sammanhang ska tolkas.

2.7 Förslag till förordning om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar (avsnitt 2.11)

Enligt 2 § 1 anges en plattformsoperatör ska underrätta medlemsstaten om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoperatör. Skatteverket anser att lydelsen ska ändras.

Skatteverkets förslag:

1. plattformsoperatören underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoperatör.

2.8 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (avsnitt 2.13)

2.8.1 5 kap. förslag till ny paragraf

När en rapporteringspliktig säljare bedriver berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom ska den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören bl.a. lämna uppgift om varje typ av förtecknad egendom (22 c kap. 9 § punkt 3 b SFL). Vilka olika typer av förtecknad egendom som ska rapporteras och i förlängningen utbytas med annan stats behöriga myndighet framgår av rapporteringsschemat som tagits fram av OECD och EU. Skatteverket anser att det blir tydligare för den som ska lämna uppgifter till verket om dessa olika typer framgår i skatteförfarandeförordningen (2011:1261), SFF. Jämför här exempelvis 5 kap. 8 § SFF när det gäller uppgifter som ska lämnas om på vilket sätt bestämmande inflytande utövas när det gäller kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL. Verket föreslår därför en ny paragraf.

Skatteverkets förslag:

X §

En kontrolluppgift enligt 22 c kap. 9 § 3 b skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla uppgift om varje typ av förtecknad egendom. Uppgift om typ av förtecknad egendom lämnas enligt följande uppställning:

- a) Kontor*
- b) Hotellrum*
- c) Bed & Breakfast*

- d) *Hus*
- e) *Lägenhet*
- f) *Mobilt hem*
- g) *Campingplats*
- h) *Husbåt*
- i) *Parkeringsplats eller*
- j) *Övrig*

2.8.2 5 kap. 12 c §

Skatteverket anser att paragrafen ska ändras och utökas i viss mån. Verket föreslår en ändring av lydelsen till följd av förslaget till ny 8 a § i SFL. Vidare föreslår verket även en något ändrad lydelse av paragrafen för att underlätta förståelsen av innehållet. Slutligen anser Skatteverket att punkt 3 ska utökas. I denna punkt föreslår verket att förutom uppgift om skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren ska även uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion framgå. Dessa uppgifter behövs vid kommande informationsutbyte.

Skatteverkets förslag:

Underrättelser och kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 7 och 8 a §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande identifikationsuppgifter om den rapporteringskyldiga plattformsoperatör som lämnar underrättelser eller kontrolluppgifter och för den andra plattformsoperatören som underrättelser eller kontrolluppgifter avser

- 1. namn,*
- 2. registrerad företagsadress, och*
- 3. skatteregistreringsnummer, utfärdande stat eller jurisdiktion och typ av sådant nummer samt unikt identifieringsnummer som respektive plattformsoperatör tilldelats enligt 5 § andra stycket lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar eller eventuellt motsvarande nummer som tilldelats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat.*

2.8.3 5 kap. 12 d – f §§

Skatteverket anser att utformningen av lagrummet medför att det är svåräst. Därmed riskeras missförstånd och felaktiga tolkningar. Därtill fattas uppgifter som kommer behövas vid det kommande utbytet med annan stat eller jurisdiktion. Verket föreslår därför att lagrummet ska formuleras på annat sätt samt att verket har ett förslag på uppdelning av paragrafen. Det är dock inte några ändringar i sak förutom att uppgift om skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren även ska innehålla uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion. Dessa uppgifter behövs vid kommande informationsutbyte.

12 d §

En kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter om den rapporteringskyldiga plattformsoperatören:

- a) namn,*
- b) registrerad företagsadress,*
- c) skatteregistreringsnummer som har utfärdats till plattformsoperatören, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion och typ av sådant nummer samt unikt identifieringsnummer som den rapporteringskyldiga*

plattformsoveratören har tilldelats enligt 5 § andra stycket lagen (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar eller eventuellt motsvarande nummer som tilldelats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat,

d) företagsnamn för den eller de plattformar som rapporteringen avser.

12 e §

En kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter om den rapporteringspliktig säljare som är en fysisk person:

a) förnamn och efternamn,

b) primär adress,

c) skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion, eller, om skatteregistreringsnummer saknas, födelseort för säljaren,

d) registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och

e) födelsedatum.

I den utsträckning uppgifter som anges i första stycket b-e inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 och 6 §§ lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. Om uppgifter inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § samma lag ska den rapporteringskyldiga plattformsoveratören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf och vilken kod eller nummer som erhållits för bekräftelsen.

12 f §

En kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter om den rapporteringspliktig säljare som är en enhet:

a) fullständigt officiellt namn,

b) primär adress,

c) skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion,

d) registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och

e) organisationsnummer.

I den utsträckning uppgifter som anges i första stycket b-e inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 och 6 §§ lagen (2022:000) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. Om uppgifter inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § samma lag ska den rapporteringskyldiga plattformsoveratören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf och vilken kod eller nummer som erhållits för bekräftelsen.

2.9 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (avsnitt 2.14)

8 b §

Paragrafen inleds med att ”Skatteverket ska anse” att de begärda upplysningarna är relevanta om åtminstone följande upplysningar finns. Skatteverket anser att den aktuella bestämmelsen ska ha en annan inledning för att tydligare uttrycka vad som gäller för Skatteverket vid handläggning av begäran om handräckning från annan stat inom unionen.

Skatteverkets förslag:

Upplysningar som begärs av en annan medlemsstat ska antas vara relevanta om åtminstone följande upplysningar finns.

2.10 Allmän motivering

2.10.1 Adress (avsnitt 5)

Adress

På många ställen i föreslagen lagstiftning anges olika adresstyper som exempelvis primäradress, adressuppgift, adress för varje förtecknad egendom, postadress, företagsadress osv. Det gäller regleringar både i POL, SFL och SFF.

Det framgår inte någonstans vilka uppgifter som inkluderas i en adress. Det finns visserligen en ISO-standard men det verkar ändå variera mellan länder vad som uppfattas ska ingå i en adress. För att Sverige ska uppfylla direktivets krav på vad som ska utbytas ska även land anges vid en adress. Det framgår bl.a. av det rapporteringsschema som OECD och EU fastställt att landskod alltid ska anges i samband med att en adress anges. Detta gäller både de regler som gäller insamlandet av uppgifter från rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer (6 kap. POL) liksom kontrolluppgiftslämnandet (22 c kap. SFL och 5 kap. SFF). För att inte tynga lagstiftningen onödigt mycket föreslår Skatteverket att det tas in ett klargörande i motiveringen om att med adress (i samtliga sammanhang i denna lagstiftning) avses adressen inklusive land. Det innebär att såväl Sverige som annan stat ska anges.

2.10.2 Förfarande för kundkännedom (avsnitt 5.4)

Direkt bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst - GVS

Skatteverket uppfattar att det är oklart vad som gäller för den plattformsoperatör som använder sig av en identifieringstjänst, dvs. en s.k. GVS. På sidan 89 anges att bl.a. att av direktivet framgår att plattformsoperatören inte behöver inhämta vissa uppgifter där ibland skatteregistreringsnummer om en säljare om den använder sig av en direkt bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist. Bestämmelser om detta föreslås i 6 kap. 5 § POL.

Ordalydelse av lagtexten skulle kunna förstås som att när en GVS använts ska enbart uppgift om namn, att en GVS använts samt identifikationskod rapporteras med avseende på säljare. För Skatteverket är det viktigt att information som lämnas till verket och som ska användas i inhemsk beskattning innehåller tillräckliga uppgifter för att identifiera en person. Det innebär att t.ex. skatteregistreringsnummer är väsentligt. Om avsikten är att även uppgifter som lämnas av en svensk uppgiftslämnare som ska användas för svenskt

beskattningsändamål enbart kan innehålla namn och uppgifter om GVS skulle detta innebära att Skatteverket har svårt att identifiera personen utan att vända sig till den stat som erbjudit en GVS.

Till exempel kan det förekomma att personer som hyr ut fast egendom i Sverige har hemvist i Danmark, vilket är ett land som erbjuder GVS. Uppgiftslämnaren skulle i detta fall kunna få den danska säljarens identitet och skatterättsliga hemvist bekräftad av danska skattemyndigheten. Denna typ av uthyrningsinkomst har Sverige rätt att beskatta. En kontrolluppgift som lämnas i Sverige om denna uthyrning skulle bli onödigt svårhanterad om undantaget 6 kap. 5 § POL och 5 kap. 12 d § SFF även gäller uppgifter som är avsedda för den svenska beskattningen. Skatteverket föreslår därför att det klargörs vad som gäller de uppgifter som ska lämnas i den svenska kontrolluppgiften och som är avsedda att läggas till grund för svensk beskattning.

2.10.3 Åtgärder i samband med felaktig eller ofullständig information (avsnitt 5.7)

Det är av stor vikt att de uppgifter som kommer att utbytas med andra stater och jurisdiktioner är så korrekta och så fullständiga som möjligt. Ett antal föreslagna regleringar i promemorian syftar till att säkerställa detta.

Av förslaget till 15 § LAUP följer att om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig plattformoperatör eller att en sådan plattformoperatör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna. Bestämmelsen innebär att Skatteverket ska utreda och kontrollera att åtgärderna för kundkännedom och uppgiftslämnande har genomförts på ett korrekt sätt. I samband med en sådan utredning kan bestämmelserna om bl.a. föreläggande och revision enligt 37 och 41 kap. SFL tillämpas.

I förslaget till 6 kap. 9 § POL finns även en bestämmelse som riktar sig till plattformoperatörerna. Där framgår att om det, utifrån upplysningar som tillhandahållits av den behöriga myndigheten i en stat eller jurisdiktion i en begäran rörande en viss säljare, finns skäl att anta vissa uppgifter som har hämtats kan vara felaktiga, ska den rapporteringsskyldiga plattformoperatören begära att säljaren korrigerar de upplysningar som visat sig vara felaktiga och lämnar in styrkande handlingar, uppgifter eller upplysningar som är tillförlitliga och kommer från en oberoende källa. Denna bestämmelse innebär dock inte någon skyldighet för plattformoperatören att i sin tur rätta felaktigheter i kontrolluppgifter som redan lämnats till Skatteverket.

Från ett internationellt perspektiv finns uttalanden som innebär förväntan på att felaktigheter av detta slag rättas av uppgiftslämnaren. Det framgår av en FAQ som beslutats av WP 10 att om uppgiftslämnaren får information i efterhand om att uppgiften som lämnats inte är korrekt så ska felaktigheten rättas av den uppgiftsskyldige. Skatteverket vill därför uppmärksamma att det kan komma att uppstå en tveksamhet kring om Sverige till fullo uppfyller de förväntningar som finns i detta avseende.

2.10.4 Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga säljare (avsnitt 5.5.2)

Av 5 kap 12 d § p. 1 d SFF framgår att en kontrolluppgift ska innehålla företagsnamn för den eller de plattformar som rapporteringen avser. Skatteverkets uppfattning är att lydelsen kan missuppfattas och att det förtydligas att det är namnet på plattformen som avses.

2.10.5 Formen för uppgiftslämnandet (avsnitt 5.8)

Enligt 22 kap. 3 § SFF ska Skatteverket fastställa formulären för uppgiftslämnande enligt SFL. Varken SFL eller SFF innehåller några generella bestämmelser som ger svar på i vilken form uppgifterna ska lämnas, dvs. om de ska lämnas elektroniskt eller på papper. Av förarbetena till SFL (prop. 2010/11:165 s. 343 f.) framgår att lagen är teknikneutral och att en teknikneutral lagstiftning förutsätter att de formkrav som ställs upp är utformade så att de tillåter såväl elektronisk som pappersbaserad kommunikation. I den remitterade promemorian görs bedömningen att Skatteverket, som fastställer formulären för uppgiftslämnandet, bör kunna göra bedömningen om uppgifterna ska lämnas genom elektronisk eller pappersbaserad kommunikation. Promemorians bedömning i den här delen bygger på att uttalandena i förarbetena inte bör tolkas på så sätt att det alltid måste finnas en möjlighet att lämna uppgifter på pappersblanketter.

Skatteverket är positivt till denna bedömning och till att få utrymme att avgöra i vilken form uppgiftsskyldighet lämpligast ska fullgöras. Eftersom bedömningen får genomslag inte bara på de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt det i promemorian föreslagna 22 c kap. SFL, utan på allt uppgiftslämnande enligt SFL anser Skatteverket att det är viktigt att det framgår tydligt. Det är också viktigt att det tydliggörs att Skatteverket i samband med att formulären för uppgiftslämnande fastställs inte bara får bedöma utan även bestämma i vilket format uppgiftsskyldigheten ska fullgöras. Skatteverket ska exempelvis kunna fastställa att vissa uppgifter enbart får lämnas elektroniskt.

Mot bakgrund av ovanstående anser Skatteverket att texten där den sammanfattande bedömningen i avsnitt 5.8 ska omformuleras.

Skatteverkets förslag:

”Skatteverket får bedöma och bestämma i vilken form uppgiftsskyldighet enligt skatteförarandelagen ska fullgöras, exempelvis genom att fastställa att vissa uppgifter enbart får lämnas elektroniskt.”

Texten i andra stycket i avsnitt 5.8 bör i konsekvens med detta justeras och de två sista meningarna i stycket ersättas.

Skatteverkets förslag:

”Eftersom det är Skatteverket som fastställer formulären för uppgiftslämnandet ska Skatteverket alltså kunna bedöma och bestämma i vilken form uppgiftsskyldighet enligt skatteförarandelagen ska fullgöras. När det är lämpligt och möjligt kan Skatteverket fastställa att uppgiftslämnandet enbart får göras elektroniskt. Det är inte lätt att se att någon annan part än Skatteverket är bättre lämpad att avgöra hur uppgifter ska lämnas för att uppgiftslämnandet ska kunna fungera på bästa sätt för såväl Skatteverket som enskilda.”

2.10.6 Förutsättningar för att ta ut en plattformsavgift (avsnitt 5.9.2)

Inledande sammanfattning

På s. 125, andra och tredje stycket i inledande sammanfattning, anser Skatteverket att texten ska formuleras om för att på ett bättre sätt återge vad verket uppfattar föreslås.

Skatteverkets förslag:

Om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig säljare eller inhämta, kontrollera eller bevara handlingar om en säljare inte har fullgjort dessa skyldigheter senast den 31 mars det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, ska en andra plattformsavgift om 5 000 kronor tas ut. Oavsett om det finns brister i ett eller båda avseendena ska endast en avgift tas ut.

Under samma förutsättningar som gäller för att ta ut den andra plattformsavgiften ska även en tredje plattformsavgift om 5 000 kronor kunna tas ut. Det gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den rapporteringskyldiga plattformsoperatören med anledning av en utredning om en andra plattformsavgift. Oavsett om det finns brister i ett eller båda avseendena ska endast en avgift tas ut.

När ska plattformsavgift tas ut - vitesförbud

En förutsättning för vitesförbudet är att föreläggandet har samband med den gärning som kan leda till en plattformsavgift. För att förtydliga detta anser Skatteverket att det ska göras en omformulering i på s. 127 i kommande proposition.

Skatteverkets förslag:

Ett föreläggande får dock under vissa förutsättningar inte förenas med vite enligt 44 kap. 3 § SFL om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en plattformsavgift (se avsnitt 5.10).

När ska plattformsavgift tas ut – andra plattformsavgift

På s. 128 finns ett uttalande om den andra plattformsavgiften som behöver ses över och omformuleras om det ska finnas kvar. Det finns annars risk för missförstånd.

Skatteverkets förslag:

I ansökan av en andra plattformsavgift skulle det vidare inte finnas något incitament för en uppgiftsskyldig att före den 1 april det kalenderår kontrolluppgifterna ska lämnas fullgöra sina skyldigheter på eget initiativ.

När ska plattformsavgift tas ut – tredje plattformsavgift

På s. 128 finns meningen ”Den tredje plattformsavgiften bör dock inte kunna tas ut om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats eller bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med plattformsoperatören med anledning av en utredning om en plattformsavgift”. Det är bara när samtliga skyldigheter (lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats) har uppfyllts som en tredje plattformsavgift inte ska tas ut. Är någon skyldighet inte uppfylld, t.ex. att man har inhämtat, kontrollerat och lämnat uppgifter men inte bevarat uppgifterna, så kan en tredje avgift tas ut. Används ordet ”eller” här så blir innebörden av skrivningen att det räcker att någon av skyldigheterna har uppfyllts för att en tredje plattformsavgift inte ska kunna tas ut. I lagtexten, 49 d kap. 2 § andra stycket SFL används ordet ”och”. För att innebörden av skrivningen ska bli korrekt ska ordet ”och” användas vid beskrivning av bestämmelsens innehåll i kommande proposition. Det är enbart när Skatteverket har tagit kontakt med plattformsoperatören med anledning av en utredning om en andra plattformsavgift som den tredje avgiften inte ska tas ut. Skatteverket anser att meningen ska omformuleras om den ska ingå i ett uttalande.

Skatteverkets förslag:

Den tredje plattformsavgiften bör dock inte kunna tas ut om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med plattformsoperatören med anledning av en utredning om en andra plattformsavgift.

2.10.7 Förfaranderegler om plattformsavgift (avsnitt 5.9.4)

Skatteverket anser att på s. 136 tydligt ska framgå att Skatteverket prövar rätten till anstånd först efter det att ansökan om anstånd lämnats in enligt 63 kap. 2 § SFL.

2.10.8 Europakonventionens tillämpning (avsnitt 5.10)

På s. 138 anges, när det gäller artikel 4 i det sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen och artikel 50 i EU:s rättighetsstadga, att bestämmelsen bara skyddar mot lagföring inom en och samma stat. Det stämmer att Europakonventionen bara skyddar mot lagföring för samma brott inom en och samma stat. Däremot kan man enligt EU:s rättighetsstadga inte lagföras för samma brott i ett annat EU-land.

Skatteverket anser att skrivningen ska ändras så att man antingen tar bort hänvisningen till artikel 50 i EU:s rättighetsstadga eller tar bort meningen ”Vidare skyddar bestämmelsen bara mot lagföring inom en och samma stat”. Då blir skrivningen korrekt. Alternativt behöver texten skrivas om så att skillnaden mellan Europakonventionen och EU:s rättighetsstadga framgår.

2.10.9 Personuppgiftsbehandlingen (avsnitt 5.12)

I första stycket på s. 146 diskuteras ändamålsregleringen i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Stycket avslutas med meningen ”I klargörande syfte bör motsvarande ändring även göras i 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet”. 2 § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet reglerar dock inte ändamål utan vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Skatteverket anser att det är felaktigt att nämna 2 § i nämnd förordning i det aktuella sammanhanget och föreslår därför att meningen ska strykas.

2.10.10 Artikel 8b, Statistik om automatiskt utbyte av upplysningar (avsnitt 6.6)

I förslaget föreslås att en ny bestämmelse (16 b §) tas in i förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Förslaget till ny bestämmelse innehåller inte en detaljreglering av vilka uppgifter som ska tillhandahållas kommissionen.

När det gäller statistik är Skatteverket tveksamt till omfattningen av statistiken som ska lämnas, varför en kommentar lämnas i detta remissvar. De senaste åren har en ökning skett av antalet uppgifter som respektive lands behöriga myndighet ska ge in till kommissionen. Innehållet avser inte endast omfattningen av och antal när det gäller utbyten, utan även frågor kring effekter av informationsutbytena och ökning av skatteintäkter. Dessa sistnämnda frågor är utifrån verksamhetens förutsättningar svåra att besvara. Skatteverket anser därför att regeringen bör verka för större flexibilitet i statistikintaget vad gäller användningens effekter och resultat så att statistiken i denna del kan redovisas utifrån respektive organisations förutsättningar.

2.10.11 Utlämnande av upplysningar och dokument (avsnitt 6.10)

I rubriceringen av aktuellt avsnitt samt första meningen direkt under förslagsrutan på s. 162 anges att artikel 16 i direktiv 2011/16/EU (DAC) reglerar ”utlämnande” av upplysningar och dokument. Skatteverket anser istället att nämnd artikel reglerar sekretess och behandling av uppgifter i den medlemsstat som tar emot uppgifter från en annan medlemsstat (jfr lydelsen av artikeln). Detta är också den innebörd som artikeln anges ha i efterföljande text.

Skatteverket anser därför, i syfte att undvika otydlighet, att rubriceringen av aktuellt avsnitt samt den inledande meningen ska ändras så att den istället anger att artikel 16 DAC reglerar sekretess och behandling av uppgifter i den medlemsstat som tar emot uppgifter från en annan medlemsstat.

2.11 Författningskommentarer

2.11.1 Förslag till lag om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet (avsnitt 9.1)

2 kap. 10 §

På s. 193 används formuleringen ”beställningen av betalningen” i en mening. Skatteverket föreslår att texten omformuleras. Som Skatteverket förstår det så avses situationen att betalningen sker via plattformen.

Skatteverkets förslag:

Om avtalet däremot innehåller ett pris och säljaren och köparen bekräftar att transaktionen genomförs i enlighet med avtalet eller betalningen sker via plattformen får plattformsoveratören anses känna till, eller rimligen kunna känna till, ersättningen.

2 kap. 24 §

Av författningskommentaren framgår följande om primär adress för enheter ”den adress där en säljare som är enhet har sitt säte”. Vidare framgår att det inte är samma som registrerad företagsadress. Hänvisningen till författningskommentaren avseende 22 c kap. 8 § SFL uppfattar Skatteverket vara felaktig. Verket anser att dock att avsikten i detta uttalande ska klargöras på annat sätt.

4 kap 2 §

Av författningskommentaren till 4 kap. 2 § andra stycket POL (s. 205) framgår även att rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska lämna kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL. Detta framgår dock inte av paragrafen. Kommentaren behöver därför skrivas om.

Skatteverkets förslag:

I andra stycket anges att en plattformsoveratör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. 3 § ska ansöka om registrering som rapporteringsskyldig plattformsoveratör enligt första stycket om den inte registrerar sig och lämnar uppgifter i någon annan medlemsstat i EU.

6 kap. 11 §

Skatteverket föreslår en utökning av paragrafen, vilket även leder till att författningskommentaren ska utökas, se avsnitt 2.1.5.

Vidare föreslår Skatteverket att det i författningskommentaren tas in exempel på när en plattformsoveratör har skäl att anta att upplysningar som har samlats in är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga. Se i övrigt Skatteverkets syn avseende 6 kap. 11 § POL.

2.11.2 Förslag till lag (2022:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar (avsnitt 9.2)

10 §

I paragrafen anges vilka övriga åtgärder Skatteverket ska vidta för att säkerställa efterlevnad av plattformsoveratörer som inte har hemvist i EU. Enligt Skatteverkets uppfattning är kommentaren missvisande då lagrummet endast anger att möjliga åtgärder ska vidtas. Kommentaren ska därför omformuleras.

Skatteverkets förslag:

I paragrafen anges att Skatteverket ska vidta möjliga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av plattformsoperatörer som inte har hemvist i EU.

2.11.3 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) (avsnitt 9.6)

22 c kap. 4 och 5 §§

På s. 225 används plattformsoperatör och rapporteringsskyldig plattformsoperatör när avsikten verkar vara att det handlar om en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Skatteverket föreslår att begreppet rapporteringsskyldig plattformsoperatör används i samtliga fall där det handlar om en plattformsoperatör som är rapporteringsskyldig.

22 c kap. 6 §

Av andra stycket i författningskommentar s. 225 framgår att kontrolluppgift ska lämnas för person som är säljare. För att underlätta för förståelsen och för att uttrycka det på samma sätt som sist i kommentaren till paragrafen föreslår Skatteverket att det framgår att med person avses både fysisk person och enheter.

Skatteverkets förslag

Bestämmelsen innebär att kontrolluppgift ska lämnas för en fysisk person och enhet som identifierats eller borde ha identifierats... osv.

49 d kap. 1 §

Regleringen i 22 c kap. 4-7 §§ SFL innebär att det kan finnas olika rapporteringspliktiga plattformsoperatörer som sinsemellan ska komma överens om vilken av dem som ska lämna in kontrolluppgift enligt 22 c kap. 8-9 §§ SFL. Skatteverket anser att det i dessa situationer är oklart vilken plattformsoperatör som kan påföras en plattformsavgift enligt 49 d kap. 1 § SFL. Skatteverket utgår från att den nämnda situationen inte nödvändigtvis innebär att den plattformsoperatör som kommer att fullgöra rapporteringsplikten vad gäller en viss rapporteringspliktig säljare, också är den plattformsoperatör som ansvarat för kundkännedomsprocessen. Fråga är då om plattformsavgift enligt 49 d kap. 1 § 1 SFL kan tas ut av den plattformsoperatör som inte rapporterat på föreskrivet sätt och en annan plattformsavgift enligt 49 d kap. 1 § 2 kan tas ut av den plattformsoperatör som ansvarat för kundkännedomsprocessen. Skatteverket tolkar dock lydelsen av 49 d kap. 1 § SFL att så inte är fallet eftersom inledningen av paragrafen anger att plattformsavgift ska tas ut om ”den som ska lämna uppgifter” inte fullgjort sina skyldigheter, inklusive kundkännedomsprocessen. Lydelsen av aktuell paragraf ger således intrycket av att det endast är den plattformsoperatör som fullgör uppgiftsskyldigheten som kan påföras plattformsavgift i dessa fall. Det får i så fall till följd att kundkännedomsprocessen kan bli lidande i dessa situationer, eftersom avgift enligt 49 d kap. 1 § 2 inte kan påföras i dessa fall.

Skatteverket anser dock inte att det är lämpligt att den plattformsoperatör som fullgör uppgiftsskyldigheten i dessa situationer också blir ansvarig för kundkännedomsprocessen om det är så att en annan plattformsoperatör tagit på sig ansvaret för den processen, och därmed även inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation avseende kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL. Skatteverket anser att det är nödvändigt att ett förtydligande lämnas kring hur den föreslagna regleringen avseende plattformsavgifterna enligt 49 d kap. SFL ska tolkas i beskrivna situationer.

49 d kap. 2 §

I promemorian nämns Skatteverkets bevisbörda vid uttag av plattformavgift på ett flertal ställen, bland annat i motiveringen avsnitt 5.9.2 sid. 128 och författningskommentaren till 49 d kap. 1 § SFL, s. 230 och till 49 d kap. 2 § SFL, s. 230.

Skatteverket delar uttalandena om att det är Skatteverket som har bevisbördan för att det finns grund för att ta ut en plattformavgift. Däremot anser Skatteverket att uttalandena på s. 230 men även s. 128 kan misstolkas när det gäller inlämning av uppgifter i rätt tid. Verket anser att uttalandena ska korrigeras.

Enligt allmänna rättsgrundsatser ligger bevisbördan för att uppgifter har kommit in i tid normalt på den som lämnar in uppgifter. Jämför t.ex. förseningsavgift vid inlämning av inkomstdeklaration där den uppgiftsskyldiga står risken att bli påförd en förseningsavgift om deklaration inte har kommit in till Skatteverket och den uppgiftsskyldiga inte kan visa att uppgifter har lämnats i rätt tid. Skatteverket anser att i det fall verket hävdar att uppgifter inte har lämnats in och detta är tvistigt ligger det på den uppgiftsskyldige att visa att uppgifterna är inlämnade. Skatteverket anser därför att uttalandena på s. 230 ska förtydligas med sådant innehåll.

2.11.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (avsnitt 9.7)**7 § definitionen av begreppet gemensam revision**

I förslaget till ändring av 7 § LASEU definieras begreppet gemensam revision.

Av allmänmotiveringen (s. 157) framgår att en gemensam revision exempelvis kan innebära att granska handlingar och dokumentation på plats hos en enskild eller att förelägga en person att lämna uppgifter eller dokumentation. En aktivitet kan även vara en ansökan om bevissäkring eller ett vitesföreläggande. Det hänvisas i samband med detta till bestämmelserna om föreläggande i 37 kap. SFL, revision i 41 kap. SFL, vitesföreläggande enligt 44 kap. SFL och bevissäkring enligt 45 kap. SFL.

Begreppet gemensam revision är alltså avsett att ha en vidare innebörd än vad som gäller enligt skatteförfarandelagen där man med revision enbart avser den reglering som finns i 41 kap. SFL. För att undvika missförstånd, eller en för snäv tillämpning vid kommande gemensamma revisioner behövs det även i författningskommentaren förtydligas vilka kontrollåtgärder som kan komma ifråga vid en gemensam revision.

Mot bakgrund av ovanstående anser Skatteverket att det andra stycket i författningskommentaren till 7 § LASEU ska omformuleras.

Skatteverkets förslag:

Tillägget av en ny tolfte strecksats ... Med en sådan administrativ utredning avses inte enbart att reglerna om revision i 41 kap. SFL, utan även övriga kontrollbestämmelser i skatteförfarandelagen som t.ex. förelägganden enligt 37 kap. eller vite enligt 44 kap., kan komma att användas.

3 Konsekvenser för Skatteverket

3.1 Avsnitt 8.2 Plattformsekonomin i Sverige

Siffrorna i promemorian bygger på två betänkanden (SOU 2017:27 och SOU 2021:55) och en rapport ("GEM-rapporten"). Dessa utredningar tar sin utgångspunkt i fysiska personer. Dessa personer kan vara egenföretagare som exempelvis enskilda näringsidkare eller delägare i en enhet som ett aktiebolag. De täcks därför in i bedömningen av antalet enheter som omfattas. Enligt förslagen i promemorian ska dock kontrolluppgifter lämnas även för andra typer av enheter. Enligt Skatteverket går det inte att bedöma den sammantagna omfattningen av antalet kontrolluppgifter som ska lämnas för enheter, men allt talar för att antalet kontrolluppgifter som ska lämnas för enheter är större.

På s. 83 anges att rapporteringskraven omfattar verksamhet som består av uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, försäljning av varor samt uthyrning av transportmedel. I avsnitt 8.2 anges att personer som är verksamma inom gigeekonomin och delningsekonomin berörs, och antalet aktiva inom dessa uppskattas. Begreppet delningsekonomi används för att beskriva den del av plattformsekonomin där det sker någon delning (uthyrning, leasing, byte, utlåning) av fysiska tillgångar, medan begreppet gigeekonomi används för att beskriva den del där tjänster säljs eller byts. Konsekvensanalysen täcker därför in berörda med verksamhet som består i uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, samt uthyrning av transportmedel, men inte de som berörs på grund av försäljning av varor. Detta talar för att fler personer kommer att omfattas. Samtidigt omfattar inte direktivet uthyrning av lös egendom utöver transportmedel, medan sådan uthyrning kan ingå i den definition av delningsekonomi som används. Det talar för att antalet berörda inom delningsekonomin kan vara något överskattat.

3.2 Avsnitt 8.4 Effekter för företagen

I beskrivningen av plattformsekonomin i Sverige bedömer Skatteverket att samtliga typer av enheter som omfattas inte är beaktade i beräkningen av antalet kontrolluppgifter, och att det saknas en uppskattning av hur många som säljer varor som berörs. Dessa faktorer talar för att antalet kontrolluppgifter kan vara högre än vad som anges i promemorian. Samtidigt bedöms definitionen av delningsekonomin som används täcka in även uthyrning av egendom som inte omfattas av rapporteringskraven, vilket talar för att antalet kontrolluppgifter kan vara något lägre. Antalet säljare motsvaras inte av antalet kontrolluppgifter enligt DAC 7, eftersom enskilda säljare kan ha uppdrag från flera plattformar (avsnitt 8.2, s. 182). Detta talar för att antalet säljare ska vara lägre. Det kan också förekomma att kontrolluppgift ska lämnas för en enhet och inte för de fysiska personerna som utför tjänsterna (exempelvis om verksamheten bedrivs inom ramen för ett aktiebolag med anställda giggare). Detta talar också för att antalet kontrolluppgifter ska vara lägre än vad som anges i promemorian. Tabell 2 (s. 182) bör därför utökas med en bedömning av hur dessa faktorer påverkar antalet kontrolluppgifter som ska lämnas. Förutom detta påverkas antalet giggare av att plattformsföretag i vissa fall anställer de som utför tjänsterna istället för att använda t.ex. egenanställningsföretag.

För Skatteverkets kostnader är det främst antalet säljare som är relevant. Vid Skatteverkets beräkning av kostnader för den löpande hanteringen har vi bedömt att kontrolluppgifter kommer att lämnas för 200 000 säljare för inkomståret 2023 och för 400 000 säljare för

inkomståret 2024. Bedömningen utgår från den uppskattning om 350 plattformsföretag som är aktiva i Sverige (avsnitt 8.4, s. 179).

3.3 Effekter för statliga myndigheter och allmänna domstolar (avsnitt 8.7)

I promemorian uttalas att utgångspunkten är att Skatteverket kan hantera tillkommande kostnader inom befintliga ekonomiska ramar. Skatteverket vill dock poängtera att konsekvensen av att hantera utvecklingskostnader inom befintliga ramar självklart kommer att tränga ut och negativt påverka annan nödvändig utveckling.

Enligt Skatteverkets uppfattning ska de i promemorian beräknade tillkommande kostnaderna justeras. Skatteverkets uppskattade kostnader för genomförande av föreslagna regler uppgår till dels en engångskostnad om totalt 99,3 miljoner kronor, dels löpande kostnader om totalt 59,5 miljoner kronor under åren 2022-2025. Ovanstående belopp fördelas enligt följande.

Kostnader av engångskaraktär 2022-2025:

- IT-utveckling till 68 miljoner kronor,
- Extern kommunikation 10 miljoner kronor,
- Stöd i samband med införande 21,3 miljoner kronor.

Löpande kostnader under åren 2022-2025:

- Förvaltning av IT-system, 22 miljoner kronor,
- Operativ verksamhet 37,5 miljoner kronor.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Britt-Marie Hallberg Eriksson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Fredrik Rosengren, rättschefen Michael Eriksson och enhetschefen Stina Ögren, sektionschefen Marie Oscarsson och rättsliga experten Karin Sköld Berzelius.

Katrin Westling Palm